

การพัฒนาความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก*

The development of poetic writing for Grade 6 students by using the CIRC technique with exercises

สุรัตน์ คำหอมรื่น (Surat Kumhomruen)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกและเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนวัดไผ่โรงวัว จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใช้เวลาจัดการเรียนรู้จำนวน 3 สัปดาห์ รวม 11 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการแต่งกลอนสุภาพด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก แบบฝึกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการแต่งกลอนสุภาพ และ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพของนักเรียน มีค่าเฉลี่ย ของคะแนนหลังการเรียนรู้สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และในด้านความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการแต่งกลอนสุภาพด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกนั้นพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทั้งในด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2558 เรื่องการแต่งกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก

This article is a part of the study for the Degree Master of Education Program in Teaching Thai Language, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Silpakorn University, Academic Year 2015 on The development of poetic writing for Grade 6 students by using the CIRC technique with exercises.

** นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.บุษบา บัวสมบุญ รศ.สมพร ร่วมสุข และผศ.ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม

Graduate student, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education Thesis Advisor Asst. Prof. Busaba Buasomboon, Ph.D., Assoc. Prof. Somporn ruamsuk, Asst. Prof. Chaiyos Paiwithayasiritham, Ed.D.

Abstract

The purposes of this research were : to compare the poetic writing ability of the Grade 6 students taught by using the CIRC technique with exercises, and to study the Grade 6 students' opinion about using the CIRC technique with exercises. The samples were 26 Grade 6 students from Wat Pai Rong Wua school, Suphanburi province in second semester of the academic year 2015. They were selected by simple random sampling. The instruction was conducted by the researcher for 11 hours. The research instruments were : lesson plan by using the CIRC technique with exercises, exercises, poetry writing ability test and questionnaires of students' opinion toward using the CIRC technique with exercises. The statistical analysis were mean, standard deviation and t-test dependent.

The results of this research were:

The poetic writing ability of Grade 6 students taught by using the CIRC technique with exercises was higher at 0.05 level of significant after the using the CIRC technique and The students' opinion toward using the CIRC technique with exercises was positively in high agreement level in all aspects, both the learning environment and leaning activities aspects.

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย นอกจากนี้ ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 : 1) ซึ่งสุนทรียภาพด้านภาษานั้นมีการแสดงออกที่ความงดงามและความไพเราะของเสียงและความหมาย รวมถึงถ้อยคำที่มีความหมายคล้องจองกัน ดังที่ ชลดา เรื่องรักษ์ลิขิตและสุจิตรา จงสถิตวัฒนา (2542 : 1) ได้กล่าวว่า

คนไทยมีนิสัยเจ้าบทเจ้ากลอนจะเจรจาสิ่งใดเรื่องใดก็มักใช้ถ้อยคำที่มีสัมผัสต่อเนื่องคล้องจองกันมาตั้งแต่สมัยโบราณกาล ดังจะเห็นตัวอย่างได้จากเพลงพื้นเมือง บทพญา คำพังเพย สุภาษิต บทเพลง ไม่ว่าจะเป็ เพลงไทยหรือเพลงไทยสากลและวรรณคดีร้อยกรองเรื่องต่างๆคนไทยยังนิยมฟังคำหรือข้อความที่มีลักษณะ รื่นไหล อันเกิดจากการรับสัมผัสกันด้วย เพราะนอกจากจะฟังรื่นหูได้รสไพเราะแล้ว ยังช่วยให้สามารถจดจำ เนื้อความเหล่านั้นได้ง่ายขึ้น

ภาษาไทยมีการเรียงร้อยคำเป็นจังหวะ มีสัมผัสคล้องจองกันเป็นคำประพันธ์ที่เรียกว่า บทร้อยกรอง ซึ่งมีความไพเราะมาก ดังที่ บุญเหลือ ใจมโน (2555 : 1) กล่าวว่า คำประพันธ์ไทยหรือบทร้อยกรองไทยนั้นมีความงดงาม เพราะการสรรหาถ้อยคำมาเรียงร้อยให้ประณีตจนเกิดความไพเราะตามควรแก่เหตุการณ์นั้นๆ ใช้สื่อความหมายที่ได้อารมณ์อย่างลึกซึ้งซึ่งทั้งยังมีส่วนช่วยให้จิตใจนุ่มนวลอ่อนโยนฮึกเหิมเศร้าโศกสะเทือนใจ ฯลฯ ไปตามถ้อยคำอันประกอบด้วยสุนทรียรสอื่นๆ ไปด้วย และบทร้อยกรองยังมีคุณค่าต่อผู้แต่ง ดังที่ นภลัย สุวรรณธาดา (2547 : 41-42) กล่าวว่า คุณค่าของร้อยกรองมีต่อผู้แต่งดังนี้ ประการที่หนึ่ง คุณค่าทางจิตใจ คือ การได้พรรณนาอารมณ์ และความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน อารมณ์ของกวี ถ้าแสดงออกในรูปของร้อยกรองก็จะ

งดงามเป็นประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและผู้อื่น ประการที่สอง คุณค่าทางสติปัญญา กล่าวคือ ผู้แต่งได้ใช้สติปัญญา ใช้วิจารณ์ญาณในการเขียนซึ่งต้องศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลให้เพียงพอ เป็นการเพิ่มพูนความรู้ความคิดให้แก่ผู้เขียน ประการที่สาม คุณค่าทางสังคม เมื่อผู้เขียนประสบความสำเร็จในการเขียนบทกวีจะเกิดความมั่นใจในความสำเร็จ นั้น ทำให้เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพมั่นคง เกิดความกล้าที่จะสร้างผลงานต่อไป ได้การยอมรับจากสังคม และประการสุดท้ายคุณค่าทางการสื่อสาร คือทำให้กวีสามารถเล่าเรื่องราวหรือถ่ายทอดความในใจสู่ผู้อ่านผู้ฟัง และผู้ชม โดยผ่านสื่อต่างๆ

กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นความสำคัญของบทร้อยกรอง ซึ่งแสดงถึงภูมิปัญญาทางภาษาและมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยที่สืบทอดมาแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จึงกำหนดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้บทร้อยกรองตามวัยที่เหมาะสมโดยเริ่มศึกษาตั้งแต่คำคล้องจอง กลอนสี่ กาพย์ยานี 11 กลอนสุภาพ โคลงสี่สุภาพ ร่าย และฉันทตามลำดับ และยังกำหนดคุณภาพของผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เมื่อจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้ว ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความสามารถในการแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสี่ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี 11

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนการแต่งบทร้อยกรองก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งจากการพิจารณาคะแนนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดไผ่โรงวัวพบว่า ปีการศึกษา 2555-2557 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 74.15 73.68 และ 72.00 ตามลำดับ (ที่มา : แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนวัดไผ่โรงวัว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2555-2557) เมื่อพิจารณาคะแนนตัวชี้วัดวิชาภาษาไทยเรื่องการแต่งกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ปีการศึกษา 2555 – 2557 นักเรียนมีคะแนนตัวชี้วัดวิชาภาษาไทยเรื่องการแต่งกลอนสุภาพ อยู่ในระดับต่ำโดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 58.10 55.10 และ 57.50 ตามลำดับ ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด คือ ร้อยละ 70 (แบบบันทึกผลการเรียนประจำรายวิชา ระดับประถมศึกษา : 2555 – 2557)

กุลธิดา ปัญญาจิรุฑิ (2547 : 9) กล่าวถึงสาเหตุที่นักเรียนแต่งบทร้อยกรองไม่ประสบผลสำเร็จว่าเกิดจากตัวนักเรียนที่คิดว่าตนเองไม่มีความสามารถในการเขียนร้อยกรอง นักเรียนแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ คนเก่งสามารถเรียนรู้เร็วแต่คนอ่อนเรียนรู้ช้าจึงทำให้คนเก่งต้องรอคนเรียนอ่อนและเพื่อหน่วยวิธีการสอนของครูจึงทำให้ไม่สนใจที่จะเรียน อีกประการหนึ่งนั้นเกิดจากตัวครูผู้สอนที่ไม่สนใจและไม่ให้ความสำคัญกับการสอนเขียนร้อยกรอง ครูไม่ถนัดเนื้อหาในการสอน จึงไม่ใส่ใจในการสอนร้อยกรองและไม่ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเพราะคิดว่าไม่สำคัญ ยึดติดกับวิธีสอนแบบใดแบบหนึ่งไม่ยอมเปลี่ยนแปลงวิธีสอน โดยเฉพาะวิธีการสอนแบบบรรยาย ตลอดจนขาดสื่อการสอนที่เหมาะสมที่จะใช้ในการสอนเขียนร้อยกรอง เพราะสื่อการสอนมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจหรือเกิดการเรียนรู้ได้เร็วหรือช้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิตยา ไพบูลย์ (2547 : 3) ที่พบว่า ปัญหาที่ทำให้การแต่งร้อยกรองของนักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จประการแรกเกิดจากตัวนักเรียนที่คิดว่าตนเองไม่มีความสามารถในการแต่งบทร้อยกรองและเพื่อหน่วยวิธีการสอนของครูประการที่สองเกิดจากครูผู้สอนที่ไม่สนใจและไม่ให้ความสำคัญกับการเขียนร้อยกรอง รวมทั้งมีเวลาในการสอนน้อย ตลอดจนครูไม่มีความสามารถในด้านการแต่งร้อยกรอง รวมทั้งขาดสื่อการสอนและวิธีสอนที่เหมาะสม

นอกจากนี้ จากประสบการณ์สอนการแต่งกลอนสุภาพของผู้วิจัยและการสัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย (จิตรา ศรีสงวน, 2557; ศรีประภา ปรางสร, 2557 ; สุนัย วงศ์ทอง, 2557 ; อมรรัตน์ ลัดดากุล, 2557 ; ปวีณนัทร ทัพบทอง, 2557) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า การสอนการแต่งกลอนสุภาพที่ไม่ประสบผลสำเร็จนั้นเกิดจากตัวครูผู้สอน ซึ่งครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ถนัดเนื้อหาการสอนจึงใช้วิธีสอนที่ไม่เหมาะสม เช่น ใช้วิธีสอนแบบบรรยายและไม่ให้ความสำคัญต่อการสอนบางครั้งข้ามเนื้อหาและใช้เวลาในการสอนน้อยขาดเทคนิคกระบวนการจัดการเรียนรู้ ขาดสื่อประกอบการสอนที่ดี และไม่ทราบถึงความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของผู้เรียน ผู้เรียนจึงขาดความร่วมมือในการทำงานร่วมกัน นอกจากนี้ นักเรียนยังเบื่อหน่ายวิธีการสอนของครูและนักเรียนบางคนคิดว่าตนไม่มีความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพ

ด้วยเหตุที่มีปัญหาดังกล่าวจึงส่งผลต่อการเรียนซึ่งทำให้นักเรียนได้รับเนื้อหาความรู้ไม่ครบถ้วนและไม่ถูกต้อง เนื้อหาการเรียนไม่เรียงตามลำดับความยากง่ายไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัดขาดแรงจูงใจในการเรียนและการปฏิบัติกิจกรรม ไม่มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่ม ไม่ได้ฝึกการทำงานร่วมกัน ซึ่งต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันใช้ความคิดร่วมกันในการคิดแก้ปัญหาไม่ได้ฝึกปฏิบัติทักษะการเขียนและการสร้างผลงานร่วมกันขาดความสนุกสนาน จึงส่งผลให้ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นต่อการเรียนและไม่สามารถแต่งกลอนสุภาพได้ดีในระดับที่ควรจะเป็น

เมื่อพิจารณาข้อมูลดังกล่าว จะเห็นได้ว่าครูเป็นบุคคลสำคัญที่จะแก้ปัญหานี้ได้ ดังนั้น จึงควรแก้ปัญหาที่ตัวครูผู้สอนก่อนทั้งในด้านเทคนิควิธีการสอนและสื่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถเลือกข้อมูลหรือนวัตกรรมต่างๆ ที่เหมาะสมมาจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน การเลือกสื่อและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและเทคนิคการสอนในรายวิชานั้นๆ ซึ่งวิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มีหลายวิธี เช่น วิธีสอนแบบใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) วิธีสอนแบบแก้ปัญหา (Problem - Solving) วิธีสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป (Programmed Instruction) วิธีสอนแบบร่วมมือกัน (Cooperative Learning) และวิธีสอนแบบความคิดรวบยอด (Concept Attainment Model) เป็นต้น

การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ที่น่าสนใจวิธีหนึ่งที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่น่าจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เพราะเป็นวิธีที่ทำให้นักเรียนทำงานร่วมกันในกลุ่มย่อย ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีโครงสร้างชัดเจนตามหลักเกณฑ์โดยสมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกันและเป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมด้วยตนเองการเรียนแบบร่วมมือมีหลายเทคนิค เช่น เทคนิคการสอนแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ (Student Team Achievement Division หรือ STAD) เทคนิคการสอนแบบแข่งขันจัดกลุ่มแบบช่วยรายบุคคล (Team-Games Tournament, TGT) เทคนิคจิ๊กซอว์ 1 (Jigsaw I) เทคนิคจิ๊กซอว์ 2 (Jigsaw II) เทคนิคการสอนแบบกลุ่มช่วยสอนเป็นรายบุคคล (Team Assisted Individualization, TAI) เทคนิค การเรียนร่วมกัน Learning Together (LT) เทคนิคการศึกษาแบบกลุ่มร่วมกันเรียนรู้ (Group Investigation, GI) และเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (Cooperative Integrated Reading and Composition, CIRC) เป็นต้น

เทคนิค CIRC (Cooperation Integrated Reading Composition) เป็นเทคนิคหนึ่งของวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งวัชรา เล่าเรียนดี (2548 : 177-181) อธิบายว่า คือรูปแบบการสอนที่เป็นการบูรณาการ การอ่านและการเขียนโดยร่วมมือกันเรียนรู้ มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ การจัดกิจกรรมพื้นฐานด้านการอ่านและการเขียน (Basal related activities) การดำเนินการสอนของครู (Direct instruction) การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ การอ่านและการเขียน (Integrated reading and composition) ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะมีวิธีการ หลักการ เป้าหมายเดียวกัน คือ การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการสอนการอ่านและการเขียน มีครูเป็นผู้เริ่มดำเนินการสอนก่อนและจัดกลุ่มนักเรียนกลุ่มละประมาณ 4-6 คน คละความสามารถทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง อ่อน ให้ร่วมมือกันเรียนรู้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมจนบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ มีความรับผิดชอบต่อผลงานตนเองและกลุ่ม

การเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค CIRC จึงเป็นวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน การแต่งกลอนสุภาพเป็นเรื่องที่ผู้เรียนจะต้องใช้ความคิดจินตนาการและทักษะทางภาษามากแต่ผู้เรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคล บางคนขาดความรู้ ความเข้าใจในการแต่งกลอนสุภาพ วิธีการสอนนี้จึงช่วยให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน โดยการร่วมกันคิด อ่าน ปรัชญาหรือ แสดงความคิดเห็นและแก้ไขข้อบกพร่อง นอกจากนี้ ยังมี การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันโดยการมีส่วนร่วมต่องานที่ได้รับมอบหมาย เทคนิค CIRC นี้ยังเป็นการบูรณาการด้านการอ่านและการเขียน ซึ่งเมื่อผู้เรียนได้อ่านมากๆ จะก่อให้เกิดแนวความคิดหรือองค์ความรู้ในการเขียนและช่วยพัฒนาความสามารถทางการเขียนให้สูงขึ้น ดังผลการวิจัยของ พจนา เขียนสอาด (2547) ซึ่งได้ศึกษาผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียนเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค CIRC พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค CIRC มีผลการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชุตติมา มหากลิ่น (2548) ซึ่งได้วิจัยเรื่องความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการเรียนตามรูปแบบ CIRC พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบ CIRC มีความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาไทยสูงขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภาวนา ดาวเรือง (2550) ซึ่งได้วิจัยเรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น

นอกจากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นแล้ว วิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะต้องใช้แบบฝึกซึ่งเป็นสื่อที่ดีที่ใช้สำหรับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนเพราะทักษะจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้กระทำพฤติกรรมซ้ำๆ จนเกิดความชำนาญ การสอนภาษาไทยเพื่อให้นักเรียนมีทักษะในด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยเฉพาะทักษะการเขียน ครูจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้มีโอกาสทำซ้ำๆ ฝึกซ้ำอยู่เสมอจนเกิดความชำนาญ จนสามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว และถูกต้อง ดังที่ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2543 : 2) ได้กล่าวว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูดำเนินการสอนไปตามลำดับขั้นตอน ช่วยถ่ายทอดเนื้อหาหรือประสบการณ์ที่ซับซ้อน ช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนมีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ช่วยเสริมการศึกษารายบุคคล ผู้เรียนได้เรียนตามความสนใจตามเวลาและโอกาสที่อำนวย ดังผลการวิจัยของ จรินทร์ งามมั่น (2553) ซึ่งได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกการเขียนคำประพันธ์กลอน

สุภาพและกาพย์ยานี 11 นักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนคำประพันธ์กลอนสุภาพและกาพย์ยานี 11 หลังเรียนสูงขึ้น และผลการวิจัยของเอมอร พันธุ์วร (2550) ซึ่งได้วิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการแต่งกลอนสุภาพชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการแต่งกลอนสุภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้แบบฝึกทักษะ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้น

จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการแต่งคำประพันธ์ดังกล่าว จะเห็นได้ว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้น สามารถช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ สังเกตได้จากเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการใช้แบบฝึกทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก ทั้งนี้เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ยากกว่าทักษะอื่นๆ โดยเฉพาะการแต่งกลอนสุภาพ การจะให้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพได้นั้นจะใช้เพียงเทคนิคการสอนหรือสื่อชนิดใดชนิดหนึ่งคงไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ผู้วิจัยจึงใช้เทคนิคการสอนและสื่อร่วมกันเพื่อพัฒนาความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ของโรงเรียนวัดไผ่โรงวัว อำเภอสองพี่น้อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 80 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนวัดไผ่โรงวัว อำเภอสองพี่น้อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 26 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable)

2.1.1 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

2.2.1 ความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพ

2.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับ

แบบฝึก

3. ระยะเวลาในการวิจัย

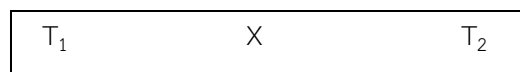
ระยะเวลาในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการทดลองวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ใช้เวลาในการดำเนินการวิจัยทั้งหมดเป็นเวลา 3 สัปดาห์ ดังนี้ เนื้อหา 9 ชั่วโมง ทดสอบก่อนเรียน 1 ชั่วโมง และทดสอบหลังเรียน 1 ชั่วโมง ทั้งสิ้น 11 ชั่วโมง

4. เนื้อหาที่ใช้ทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สาระการเรียนรู้ที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 ไร่ 6 ตัวชี้วัด ในจำนวนนี้ ผู้วิจัยได้เลือกตัวชี้วัดมาใช้เป็นขอบเขตในการกำหนดเนื้อหาของการวิจัยนี้ จำนวน 1 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัดที่ 5 คือ แต่งบทหรือยกทรงกำหนดแต่งกลอนสุภาพ

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยขั้นพื้นฐาน (Pre – Experimental Designs) แบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนสอบหลัง (The One - Group Pretest-Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์ , 2549 : 144) ดังนี้
รูปแบบการทดลอง The One - Group Pretest-Posttest Design

กำหนดให้ T₁ การทดสอบก่อนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก

X การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก

T₂ การทดสอบหลังการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก

เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดำเนินการดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก จำนวน 3 แผน รวมทั้งหมด 9 คาบ นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่

สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลประเมินผล จำนวน 1 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ภาษาที่ใช้ วิธีสอน และด้านวัดผล ประเมินความสอดคล้องเนื้อหา กับจุดประสงค์ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 นำแผนปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดไผ่โรงวัว จำนวน 27 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความบกพร่องและนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบฝึกสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 ชุด รวมทั้งหมด 13 กิจกรรมนำแบบฝึกที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลประเมินผล จำนวน 1 คน ประเมินความสอดคล้องเนื้อหา กับจุดประสงค์ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 นำแบบฝึกไปหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดไผ่โรงวัว ซึ่งไม่เคยเรียนเนื้อหามาก่อนโดยการหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กได้ค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 (84.03/84.72) นำผลที่ได้มาหาข้อบกพร่องของแบบฝึกและเสนออาจารย์ที่ปรึกษา ปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปหาประสิทธิภาพแบบภาคสนาม ได้ค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 (84.61/86.11) จากนั้นนำแบบฝึกที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการแต่งกลอนสุภาพ ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 1 ชุด ดังนี้ แบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และแบบอัตนัย 1 ข้อ นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลประเมินผล จำนวน 1 คน ประเมินความสอดคล้องข้อคำถามกับจุดประสงค์ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการแต่งกลอนสุภาพไปทดลองใช้ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสองพี่น้องวิทยา จำนวน 28 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาตรวจให้คะแนน โดยให้คะแนนข้อที่ถูกข้อละ 1 คะแนน ข้อที่ผิดหรือไม่ได้ทำไม่ให้เป็นคะแนน นำมาวิเคราะห์หาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายข้อ คัดเลือกข้อสอบดังนี้ ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.32–0.79 ค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.21–0.71 จำนวน 20 ข้อ หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบปรนัย โดยใช้สูตรคูเดอร์ริชาร์ดสัน 20 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 ส่วนแบบทดสอบอัตนัยหาความเท่าเทียมกัน โดยการหาสัมประสิทธิ์ของ Pearson จากนั้นนำข้อสอบหาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก คัดเลือกข้อสอบแล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลประเมินผล จำนวน 1 คน ประเมินความสอดคล้องข้อคำถามกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1 แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน
ขั้นตอนการเก็บข้อมูลมีรายละเอียดดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการแต่งกลอนสุภาพที่ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และเป็นข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ คะแนนรวม 32 คะแนนนำมาทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 26 คน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง เพื่อเก็บคะแนนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน

2. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน 9 ชั่วโมง

3. ทำการทดสอบหลังเรียน (posttest) นำแบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน นำมาทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดไผ่โรงวัว จำนวน 26 คน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง แล้วนำผลงานของนักเรียนมาให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 1 ท่าน และผู้วิจัยตรวจให้คะแนนโดยใช้เกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาและปรับปรุงตามเกณฑ์การประเมินการแต่งคำประพันธ์

4. รวบรวมคะแนนที่ได้ไปหาค่าทางสถิติ โดยรวบรวมคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน เปรียบเทียบกับหลังเรียน เพื่อหาคะแนนที่เพิ่มขึ้นของคะแนนความสามารถด้านการแต่งกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยศึกษาความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก

5. นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก และรวบรวมคะแนนที่ได้ไปหาค่าทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความสามารถในการเรียนรู้เรื่องการแต่งกลอนสุภาพหลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการเรียนรู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการแต่งกลอนสุภาพ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งแต่ละด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากในทุกด้าน คือ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามลำดับ

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก นำผลมาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. จากการวิจัย พบว่าความสามารถในการเรียนรู้เรื่องการแต่งกลอนสุภาพหลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการเรียนรู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า การเรียนรู้เรื่องการแต่งกลอนสุภาพด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก เป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งให้นักเรียนได้กล้าแสดงความคิดเห็นและลงมือปฏิบัติ การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน และปฏิบัติกิจกรรมให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมาย สมาชิกในกลุ่มจะต้องมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งต่อตนเองและกลุ่ม ในการทำงานนั้นทุกคนจะต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เป็นการสร้างความสัมพันธ์กันในกลุ่มให้สมาชิกมีความผูกพัน มีการปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มทั้งทางด้านการช่วยเหลือ ร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรม ยอมรับฟังความคิดเห็น ร่วมอภิปราย และช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่อง นอกจากนี้ยังฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ซึ่งในสมาชิกแต่ละกลุ่มจะมีความแตกต่างกันทั้งเพศ อายุ ความสามารถ ความสนใจและอื่นๆ จึงก่อให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะเด็กเก่งช่วยเหลือเด็กอ่อนให้เกิดความสำเร็จของงาน และยังมีแรงกระตุ้นคือรางวัลซึ่งทำให้สมาชิกแต่ละกลุ่มมีความเพียรพยายาม อดทน มุ่งมั่น และกระตือรือร้นในกลุ่มเพื่อให้ได้รับรางวัล ดังที่ ทิศนา แคมมณี (2555:101) กล่าวว่า ผลดีของการเรียนรู้แบบร่วมมือส่งผลต่อผู้เรียน คือ มีความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น ซึ่งผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย เป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีผลงานมากขึ้น การเรียนรู้มีความคงทนมากขึ้น มีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีการใช้เวลาว่างอย่างมีประสิทธิภาพ ให้เหตุผลดีขึ้น และคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณมากขึ้น สอดคล้องกับ วิณา ประชากุลและประสาท เนืองเฉลิม (2553:205-207) กล่าวถึง หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ คือ การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักพึ่งพากัน โดยถือว่าทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกัน และจะต้องพึ่งพากันเพื่อความสำเร็จร่วมกัน การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากันมีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นข้อมูล และการเรียนรู้ต่างๆ การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม โดยเฉพาะทักษะในการทำงานร่วมกัน การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มที่ใช้ในการทำงาน และการเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดประเมินได้ หากผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้แบบร่วมมือกัน นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาสาระต่างๆ ได้กว้างขึ้นและลึกซึ้งขึ้นแล้ว ยังสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้านสังคมและอารมณ์มากขึ้นด้วย รวมทั้งมีโอกาสได้ฝึกฝนพัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอีกมาก และยังสอดคล้องกับสุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2547:129) ได้กล่าวถึง บทบาทผู้เรียนของกระบวนการกลุ่มว่า ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือทำกิจกรรม พยายามค้นหาและแสวงหาความรู้ที่เรียนด้วยตนเอง ผู้เรียนให้ความช่วยเหลือกันและแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันในหมู่ผู้เรียน ผู้เรียนแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นอย่างอิสระ ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตนเองในกลุ่ม เช่น สร้างความสัมพันธ์อันดีกับคนอื่นในกลุ่ม การแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม พยายามปรับปรุงบุคลิกภาพเสมอ สร้างบรรยากาศที่ดี ควบคุมการทำงานของกลุ่ม ผู้เรียนทำความเข้าใจงานที่ได้รับมอบหมายและทำงานร่วมกับกลุ่มได้ดี

การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ยังเป็นการบูรณาการให้นักเรียนได้ฝึกอ่านและเขียนร่วมกัน เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกอ่านทำความเข้าใจร่วมกันโดยมีการปรึกษาหารือแสดงความคิดเห็นแล้วนำเข้าสู่กระบวนการ

การเขียน นักเรียนสามารถร่วมกันแก้ไขปัญหาข้อบกพร่อง และยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันจึงก่อให้เกิดการเรียนรู้ไม่รู้สึกละอายหรือคิดเพียงลำพัง กล้าคิด กล้าลงมือปฏิบัติ มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนรู้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นดังที่ ชนาธิป พรกุล (2551:36) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาสิ่งต่อไปนี้ คือ พัฒนาสติปัญญา มีทักษะการคิด พัฒนาทักษะทางสังคม เช่น การร่วมมือ การช่วยเหลือ การปฏิสัมพันธ์ในทางสร้างสรรค์ ความอดทนต่อความแตกต่าง เรียนรู้ในการฟังพาคคนอื่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และการทำงานเป็นทีม พัฒนาตนเอง เช่น การควบคุมตนเองในการเรียน เข้าใจตนเอง เห็นคุณค่าในตนเองและมีความเชื่อมั่นสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิดา ทิพย์สุข (2552) ซึ่งได้วิจัยเรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC พบว่า ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงขึ้น และยังสอดคล้องกับ ภาวนา ดาวเรือง (2550) ซึ่งได้วิจัยเรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC พบว่า คะแนนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC สูงขึ้น

นอกจากนี้ แบบฝึกยังเป็นสื่อการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการฝึกทักษะให้แก่ นักเรียน ซึ่งในแบบฝึกมีกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกฝนอย่างหลากหลายเรียงลำดับเนื้อหาความรู้จากง่ายไปสู่ยาก มีความน่าสนใจ สีสันสดใสเหมาะกับนักเรียนกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ นักเรียนมีโอกาสทบทวนเนื้อหาที่ยังไม่เข้าใจ เพราะการฝึกบ่อยๆ จะสามารถช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจเกิดทักษะทางภาษาแบบคงทน เกิดความชำนาญถูกต้องและแม่นยำ เป็นผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังที่ สุคนธ์ สินธพานนท์ (2553:95) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในบทเรียนหรือเรื่องที่กำลังเรียน ซึ่งผู้สอนได้ออกแบบแบบฝึกเพื่อฝึกทักษะการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพของตน ทำให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในเรื่องที่ต้องการฝึก นอกจากนี้ยังเป็นการเสริมสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนให้คิดเป็น มีความรับผิดชอบและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ดังผลงานวิจัยของ จรินทร์ งามแมน (2553) ซึ่งได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกการเขียนคำประพันธ์กลอนสุภาพและกาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนคำประพันธ์กลอนสุภาพและกาพย์ยานี 11 สูงขึ้น และสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ กุลธิดา ปัญญาจิระวุฒิ (2547) ซึ่งได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำประพันธ์ประเภทกาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 สูงขึ้น

2. จากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการแต่งกลอนสุภาพด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งแต่ละด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากในทุกด้าน คือ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์แต่ละด้านพบว่า ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ นักเรียนเห็นด้วยมาก ในประเด็นนักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการเรียนรู้ นักเรียนจะต้องทำงานร่วมกัน มีการปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน เกิดความคุ้นเคยและมีมิตรต่อกัน จึงกล้าแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน นักเรียนมีความตั้งใจในการทำงานเพื่อความสำเร็จของตนเองและกลุ่ม

ต่างมีน้ำใจช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้ความสำคัญต่อเพื่อนในกลุ่มทุกคน มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และมีการประเมินรางวัลให้กับกลุ่มจึงทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานอยากร่วมปฏิบัติกิจกรรมซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจภายนอกให้กับนักเรียน ดังที่ สุรางค์ โค้วตระกูล (2556:171) กล่าวว่า แรงจูงใจภายนอก หมายถึง แรงจูงใจที่ได้รับอิทธิพลจากภายนอก เช่น มาจาก แรงเสริมชนิดต่างๆ ตั้งแต่คำชม จนถึงรางวัลเป็นสิ่งของ ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนมีความสุขต่อการเรียน มีความรับผิดชอบต่องานกลุ่มกล้าแสดงความคิดเห็น ส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ดังผลงานวิจัยของแสนประเสริฐ ปานเนียม (2552) ที่ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่สอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC กับวิธีสอนแบบปกติ พบว่า วิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นางเยาว์ ศรีประดู่ (2546) ที่ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการเรียนรู้อ่านและแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนกาพย์ยานี 11 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนกาพย์ยานี 11 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. การดำเนินการทดลองการพัฒนาความสามารถการแต่งกลอนสุภาพ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก จากผลการวิจัย พบว่า ชั้นกระบวนการกลุ่ม ครูควรกำหนดเกณฑ์การปฏิบัติการทำงานกลุ่มหรือสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับนักเรียนมีการร่วมกันทำงานในกลุ่ม
2. การดำเนินการทดลองการพัฒนาความสามารถการแต่งกลอนสุภาพ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก ครูสามารถเลือกตัวอย่างคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพจากผู้แต่งหลายๆ ท่าน มาจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีแนวความคิดที่หลากหลายในการแต่งกลอนสุภาพ
3. การจัดกิจกรรมกลุ่มครูต้องคอยกำกับดูแลนักเรียน พร้อมให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ สนับสนุนให้กำลังใจและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน ในการทำงาน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ทางการเรียน ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก กับวิธีการจัดการเรียนรู้ / เทคนิค รูปแบบอื่นๆ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) เป็นต้น เพื่อนำไปใช้เป็นนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป
2. ควรศึกษากระบวนการทำงาน โดยเฉพาะการทำงานเป็นกลุ่ม
3. ควรศึกษาวิจัยตัวแปรอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการแต่งบทร้อยกรอง เช่น วิธีการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ เป็นต้น

4. ควรนำวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกไปใช้สอน เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ.(2552). **ตัวชี้วัดสาระแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตร แกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด .

กุลธิดา ปัญญาจิระวุฒิ .(2547). “ การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนร้อยกรองกาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ”. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร .

จรินทร์ งามแมน .(2553). “ การพัฒนาแบบฝึกการเขียนคำประพันธ์กลอนสุภาพและกาพย์ยานี 11 สำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ”. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร .

ชนาธิป พรกุล. (2554). **การสอนกระบวนการคิดทฤษฎีและการนำไปใช้**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .

ชลดา เรื่องรักษ์ลิขิตและสุจิตรา จงสถิตวัฒนา .(2542). **สร้อยผกาจากวี**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .

ชุตินา มหากลิ่น .(2548). “ความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการเรียนรู้ตามรูปแบบ CIRC”. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร .

ทิตินา แชมมณี.(2555). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .

ธิดา ทิพย์สุข .(2552).“ การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร .

นงเยาว์ ศรีประดู .(2546). “ การพัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนกาพย์ยานี 11 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม .

นิตยา ไพบูลย์ .(2545). “การพัฒนาทักษะการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนววัฏจักร 4 MAT .” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร .

- บุญเหลือ ใจมโน .(2555). **การแต่งคำประพันธ์** . พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พจนา เขียนสะอาด .(2547). “การศึกษาผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านและการเขียนเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกับเทคนิค CIRC .” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภาวนา ดาวเรือง .(2550). “ การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2549). **วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์** . นครปฐม : โครงการส่งเสริมการผลิตตำราและเอกสารคำสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร .
- วัชร เล่าเรียนดี .(2548). **เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาทักษะการจัดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ .
- วีณา ประชากุลและประสาท เนืองเฉลิม. (2553). **รูปแบบการเรียนการสอน**. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุคนธ์ สินธพานนท์.(2553). **นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : 9119 เทคนิคพรีนติ้ง .
- สุจิต เพียรชอบและสายใจ อินทร์พรหม .(2536). **วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา** . กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ . (2543). **การสร้างแบบฝึก** . ชัยนาท : ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย .
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2556). **จิตวิทยาการศึกษา** . พิมพ์ครั้งที่ 11 .กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ. (2547). **19 วิธีการจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์ .
- แสนประเสริฐ ปานเนียม . (2552). “ การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิตที่สอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC กับวิธีสอนแบบปกติ ”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร .
- เอมอร พันธูวร .(2550). “ ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้แบบฝึกทักษะ ”. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม .

ภาษาต่างประเทศ

Lawry, Eleanor Blown Lane. (1978). "The Effects of Four Drill and Practice Time Units on the Decoding Performances of Students with Specific Learning Disabilities."

Dissertation Abstracts International 39,2 (August):817-A.

McPeake, Poyce Guinte.(1979). "The Effects of Original Systematic Study Worksheets, Reading Level and Sex on The Spelling Achievement of Sixth Grade

Students." **Dissertation Abstracts International** 39,12 (June):1799-A.

Petty, Green.(1963). "Language Workbooks and Practice Materials ." **In Development**

Language Skills in the Elementsry Schools . 469-472 . New York : Allyn and Bacon .

Steals, Melvin Howard.(1990). "Development to an Adapted Cooperative Learning Strategy in a Secondary Chapter I Option 4 Reading English/Language Rats Pairing

Program." **English, Language Arts** 51,5 (November) : 1564.